

човѣшки системи подлежатъ на промѣна и унищожение“. И българитѣ сж убедени че тѣхното право ще се реализира чрезъ „силата и влиянието“ на Негово Величество князь Богориди.

Но и това послание едва ли ще е постигнало нѣщо повече отъ първото, при познатата крайна въздържаностъ на Богориди отъ всичко, което може да наруши спокойствието му или да разклати влиянието му предъ патриарха.

3. ПОСТЖПКИ И МЕМОАРИ ПРЕДЪ РУСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ. — На 4 октомврий 1846 г. българската община въ Букурещъ, по препорѣка на Селимински, изпраща едно дълго писмо до архимандритъ Порфирий Успѣнски въ Петербургъ, за да му очертае българскитѣ искания по черковния въпросъ. Само два месеца по-рано Селимински е писалъ частно до архимандрита, когото е съпровождалъ на пътъ отъ Цариградъ за Букурещъ и съ когото се е срѣщалъ пакъ въ последния градъ. Взимайки поводъ отъ добритѣ му чувства за българския народъ, Селимински се осмѣлява да му препорѣча на 8 августъ 1846 г. най-настойчиво приятеля си Иванъ В. Шоповъ отъ Калоферъ, който следъ гимназиалното си образование въ Цариградъ и Атина желаялъ да продължи науката си въ Русия. На самия Шоповъ пъкъ, тогава въ Москва, Селимински пише единъ день по-рано, за да го напѣти къмъ Успѣнски, отъ когото могълъ да очаква благосклонно покровителство. Предъ Успѣнски, докато се е бавилъ по-рано въ Букурещъ, Селимински изказва пожелание да се застѣпи той предъ руското правителство, за да се приематъ като стипендианти въ Киевската семинария 12 младежи българи. Какво точно е говорилъ Селимински тогава, узнаваме не отъ самия него, който само изобщо споменава за свиждането си съ Успѣнски въ Букурещъ, а отъ видния този руски черковникъ, който си държи обстоенъ дневникъ и който подъ дата 4 августъ 1846 г. отбелязва срещата си съ четирима българи въ Букурещъ. И любопитното е, че тѣзи българи, начело на които билъ Христофоръ Мустаковъ (останалитѣ не сж именувани, но сигурно единъ отъ тѣхъ ще е билъ Селимински), пожелали да се срещнатъ съ високия гостъ нощемъ, а не денемъ. Тѣ се оплакали отъ властолюбието и користолюбието на грѣцкитѣ архиепери въ България, следъ което му разказали, какъ подали просба до Абдулъ Меджида да отстрани търновския Неофитъ